

‘Abdu’l-Bahán taivaaseenastumisen satavuotis- muistojuhlaan

Kunnianosoitus Yleismaailmalliselta Oikeusneuvostolta

- 1 Nyt on kulunut vuosisata siitä, kun ‘Abdu’l-Bahán jalo henki nousi ikuiseen kotiinsa. Hänen syntymänsä oli samanaikainen kuin bahá’í-uskon sankarillisen ajan aamunkoi, ja hänen poismenonsa merkitsi sen viimeisen jakson päivänlaskua. Hänessä henkilöityneistä ykseyden voimista ei voi kuvitella selvempää osoitusta kuin se, mitä nähtiin hänen hautajaisissaan, kun valtava joukko saattoväkeä tämän maan kaikista uskonsuunnista kokoontui suremaan yhteistä menetystään. Hänen päivinään hyvin monet bahá’í-uskoon liittyneistä ystävistä omaksuivat jumalallisten opetusten hengen pelkästään pitämällä silmällä häntä. Jos haluamme järjestää elämämme tuon saman hengen mukaisesti, tukeudumme vielä tänäkin päivänä siihen esimerkkiin, jonka meille asetti Mestari, jonka sanat ja teot heijastavat Bahá’u’lláhin ilmoituksesta säteilevän valon loistoa.
- 2 Hänen esimerkkinsä on joka suhteessa keskeistä bahá’í-identiteetille. Jokainen bahá’í voi turvautua häneen ymmärtääkseen paremmin, miten levittää bahá’í-uskon valoa, ja saadakseen mallin, jota seurata, kun pyrimme herättämään henkisen vastaanottavaisuuden kohtaamissamme ihmisissä. Hänen omasta neuvostaan, että opettajan täytyy olla ”täynnä hehkua”, jotta hänen puheellaan ”olisi vaikutusta”, ja silti olla ”kokonaan itsensä unohtava ja huomiota kaipaamaton”, jotta ”hän voisi opettaa korkeuden väen sävelin”, tulee elävästi totta lukemattomissa kertomuksissa niistä sieluista, jotka ‘Abdu’l-Bahán seurassa olemisen muutti täysin. Mittaamattomasti on myös opittavaa siitä, miten hän esitti jumalalliset säännökset kaikenlaisille ihmisille ja jatkuvasti laajensi ykseyden piiriä välittämättä mistään ulkonaisista eroista ulkonäössä, kielessä, tavoissa tai vakaumuksessa. Hänen rakkautensa kaikenkattavuus sai aikaan yhteisön, joka jo siihenkin aikaan saattoi syystä vakuuttaa olevansa läpileikkaus yhteiskunnasta. Hänen rakkautensa virvoitti, kannusti ja innoitti, se ehkäisi vieraantumisen ja toivotti kaikki tervetulleiksi Herran juhlapöytään. Kaikkiin yhteisörakentamisen

pyrkimyksiin, joihin nykyään ryhdytään, kaikkeen toimintaan kasvatuksen alalla ja kaikkiin ulospäin suuntautuviin ponnisteluihin sisältyy toive välittää omien ponnistuksiemme kautta jotakin siitä rakkaudesta, jota hän vuodatti jokaisen sielun ylle. Tällaiset ponnistelut ovat parhain kiitollisuudenosoitus, joka voidaan hänelle antaa tänä satavuotispäivänä ja kaikkina sitä seuraavina päivinä.

- 3 Kiitämme Bahá’u’lláhia siitä, että Hän ei opetuksissaan antanut maailmalle ainoastaan puhtauden, antaumuksen ja nuhteettomuuden mittapuuta, jota sielut voivat aina tavoitella, vaan Mestarin henkilössä myös virheettömän esimerkin siitä, miten voi elää tuon mittapuun mukaisesti. Kun ihmiskuntaa piinaa kriisi toisensa jälkeen, Korkeimman nimen yhteisöllä, joka ei voi välttyä joutumasta alttiiksi tällaiselle kuohunnalle, on etuoikeus nähdä edessään ‘Abdu’l - Bahán malli. Eivät vaarat eivätkä vaikeudetkaan estäneet häntä täyttämästä elämäntehtäväänsä, olipa se välittömiin tarpeisiin vastaamista tai tulevaisuuteen valmistautumista, eikä vihamielisyys tai maailmassa tapahtuva saaneet häntä poikkeamaan tieltään. Levollisena, varmana ja päättäväisenä hän ei vastoinkäymisistä hämmentynyt ja otti tyynesti vastaan vaikeudet ja vastukset Jumalan polulla. Miten säälimättömästi hänen kimppuunsa hyökättiin! Miten viheliäisiä taakkoja hänen täytyikään kantaa! Mieleemme tulevat hänen arvostetun sisarensa, Suurimman pyhän lehvän kertoma: ”Yön pimeydessä voitiin kuulla raskaiden huokausten kumpuavan hänen sydämensä syvyyksistä, ja päivän koittaessa hänen rukoustensa ihmeiset sävelet kantautuivat korkeuden valtakunnan asukkaiden luo.”
- 4 Kulunut aika ei ole heikentänyt sitä syvää kunnioitusta, jota tunnemme ”sitä osaa ja asemaa kohtaan, jotka olivat hänen, joka täyttää ainutlaatuisen tehtävän ei vain Bahá’u’lláhin uskontojärjestelmässä vaan myös uskonnon historiassa kokonaisuudessaan.” Ja kuten Shoghi Effendi on lisäksi vakuuttanut hänestä:
- 5 Hän on ja häntä tulisi aina pitää ennen kaikkea Bahá’u’lláhin verrattoman ja kaikenkäsittävän liiton keskuksena ja tukipisteenä, Hänen kätensä kaikkein ylevimpänä työnä, Hänen valonsa tahrattomana kuvastimena, Hänen opetustensa täydellisenä esikuvana, Hänen sanansa erehtymättömänä tulkitsijana, jokaisen bahá’í-ihanteen olennoitumana, kaikkien bahá’í-hyveiden ruumiillistumana, Ikivanhasta juuresta kasvaneena Kaikkein mahtavimpana oksana, Jumalan lain haarana, olentona, ”jota kaikki nimet kiertävät”, ihmiskunnan ykseyden päävaikuttimena, kaikkein suurimman rauhan tunnusmerkkinä, tämän kaikkein pyhimmän uskontojärjestelmän tärkeimmän kiertotähden kuuna – nämä ovat nimityksiä ja arvonimiä, jotka ovat ehdottomia ja joiden aidoin, korkein ja kaunein ilmaus on taianomainen nimi ‘Abdu’l-Bahá. Näiden nimitysten lisäksi ja ennen kaikkea hän on ”Jumalan arvoitus” – tämä on ilmaus, jonka Bahá’u’lláh itse valitsi tarkoittamaan häntä. Ja vaikka se ei suinkaan oikeuta meitä asettamaan häntä profeetan asemaan, se osoittaa, miten ‘Abdu’l-Bahán henkilössä ihmisluonteen ja yli-inhimillisen tiedon ja täydellisyyden toisiinsa sovittamattomat ominaispiirteet ovat yhdistyneet ja sointuvat täydellisesti yhteen.
- 6 Rakastetut työtoverit: Me emme kutsuneet teitä tänne vain kunnioittamaan ‘Abdu’l- Bahán muistoa ja muistelemaan hänen koettelemuksiaan ja riemuvoittojaan vaan teidät ja edustamanne yhteisöt myös vihkiytymään meidän kanssamme uudelleen palvelemaan vilpittömästi sitä asiaa, jolle hän pyhitti koko olemassaolonsa. Siunatun kauneuden hänelle antaman pyhän velvoitteen täyttämiseksi hän

antoi bahá’í-maailman huostaan kaksi asiakirjaa, jotka ovat aina siitä lähtien ohjanneet sen edistystä ja kehitystä. Toinen niistä oli hänen kirjoittamansa Jumalallisen suunnitelman muistiot, jonka kautta Jumalan sanaa on saatu julistetuksi kaikissa maissa. Toinen oli hänen Viimeinen tahtonsa ja testamenttinsa, joka käynnisti hallintojärjestyksen rakentumiseen johtaneen kehityskulun. Nyt muotoutumisen ajan ensimmäisen vuosisadan lopussa ja uuden maailmanlaajuisten suunnitelmien sarjan alussa Mestarin jumalallisen suunnitelman edistyminen yhä nopeammin on ilmiselvää. Ja hallintojärjestyksen elimellisestä kehittymisestä viimeisten sadan vuoden aikana todistavat valtavan moninaiset laitokset ja toimijat, joita on kansainvälisistä paikallisiin ja jotka suuntaavat bahá’í-uskon henkeä sekä ohjaavat ja tukevat maailmanlaajuisen bahá’í-yhteisön ponnistuksia. Se liitto, jonka keskus ‘Abdu’l-Bahá oli, on edelleenkin järkkymätön linnoitus. Me riemuitsemme siitä, miten liitto saa jokaisen uskovan suuntautumaan kohti yhteistä tehtävää ja pitää huolen elävästä ykseydestä, joka vie eteenpäin jatkuvasti kasvavaa uskovien yhteisöä.

- 7 Kun pohdimme Mestarin henkilöä, me huomaamme ällistyvämme hänen ehtymättömään kärsivällisyyteensä ja ymmärtäväisyyteensä yhdistyvistä kaiken käsittävästä arvovallastaan, hänen oivaltavasta viisaudestaan joka tilanteessa, hänen olemuksensa loputtomasta lempeydestä ja hänen rajattomasta rakkaudesta, jonka jokainen vastaanottavainen sielu voi tuntea. Mutta jokainen yllyke osoittaa kunnioitusta hänen verrattomuudelleen hiipuu muistaessamme, että milloinkaan hän ei havitellut kiitosta tai maallista arvonantoa. Ja niinpä meidän välttämättä täytyy todistaa: Meidän kaikkien sydämen rakastettu, ‘Abdu’l-Bahá, sinun kaikkiesi oli palvelijuus – palvelijuus, joka oli ”täydellistä, puhdassydämistä ja todellista, lujalla pohjalla, kestävää, näkyvää, aivan avointa ja jossa ei ollut mitään tulkinnanvaraista”. Me käytämme loput sanamme siihen, että vakuutamme uskollisuutta sinulle, lupaamme pitää voimassa liiton, jota sinä ”julistit, puolustit ja vahvistit”, ilmoitamme varauksitta noudattavamme ajatonta ohjaustasi ja tulkintaasi, hartaita pyyntöjäsi ja kehotuksiasi. Tämä sama vakuutus näkyy bahá’í-maailman horjumattomassa ja sinnikkäässä uurastuksessa täyttää sille tänä aikana uskottu tehtävä. Kun näemme tämän yhteisön pyrkivän elämään sinun esimerkkisi mukaisesti, mieleemme nousevat nämä sinun sanasi:
- 8 Oi ystävät! Kiitos olkoon Jumalan, että jumalallisen ykseyden lippu on nostettu liehumaan joka maassa ja Abhá-valtakunnan sävelmä on viritetty joka puolella. Korkeuden väen pyhä enkeli virittää huudon ”yá Bahá’u’l-abhá!” maailman sisimmässä sydämessä, ja Jumalan sanan voima henkii todellisen elämän olevaisuuteen itseensä.
- 9 Sen tähden, oi te uskolliset ystävät, teistä jokaisen velvollisuus on ‘Abdu’l-Bahán lailla olla uhrautuvainen ja Jumalan asiaa palveleva sekä alamainen Hänen jumalalliselle kynnykselleen. Jos teitä autetaan saamaan tällainen suurin lahja, ennen pitkää koko maailma saa osakseen Jumalan säteilevää loistoa ja ihmiskunnan kaivattu ykseys paljastuu suurimmassa kauneudessaan ja viehkeydessään maailman sisimmässä sydämessä. Tämä on ‘Abdu’l-Bahán hartain toive! Tämä on niiden syvin kaipuu, jotka ovat uskollisia! Kirkkauksien kirkkaus levätköön yllänne.